

9037 29/6 22: 1. Beh. af F. t. L. om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel m. stærke Drikke. 9038

Landstinget ment, at en saa kortvarig Gyldighedstid for en Bevilling kunde medføre Vanskeligheder, navnlig da naar Talen var om Indretning af dyre, smukke og flot udstyrede Hoteller, idet en 5-aarig Bevillingsperiode vilde skabe en Usikkerhed om saadanne Virksomheder, som maaske kunde foranledige, at vi paa dette Omraade i den kommende Tid vilde staa overfor en Tilbagegang, og man har derfor i Landstinget ment at burde opretholde den gældende Lovs Bestemmelse om, at Bevillingernes Varighed fastsættes ved kommunal Vedtægt. Men medens den kommunale Vedtægt for Øjeblikket kan fastsætte, at Bevillingen gives for Bevillingshaverens Levetid, er man i Landstinget gaaet til at foreslaa, at Maksimum for Bevillingstiden fremtidig skal være 10 Aar.

Landstinget har dernæst i § 13 vedtaget, at en Trediedel af Kommunalbestyrelsens Medlemmer kan forlange Kommuneafstemning om Antallet af Bevillingerne i Kommunen. Som det høje Tings Medlemmer vil vide, har Ædruelighedskommissionen og i Tilknnytning til den den tidligere radikale Regering og det høje Folketing her foreslaaet, at en Fjerdedel af Kommunalbestyrelsens Medlemmer vil være tilstrækkelig til at forlange en Kommuneafstemning om Antallet af Bevillingen. I § 16 har Landstinget endvidere indført, at ikke blot Sogneraadet selv, som det allerede findes i Lovforlaget, men ogsaa Andrageren, naar Amtsraadet har nægtet at give en af Sogneraadet anbefalet Beværterbevilling, kan indanke Sagen for Indenrigsministeriet. Man har ment, at det var rimeligt, at den Andrager, som har faaet Sogneraadets Tilslutning til, at en Bevilling gives, faar Adgang til at forelægge sin Sag for Indenrigsministeriet, hvis Andragendet er afslaaet paa Grund af Amtsraadets Stilling, lige saa vel som det Sogneraad, der har ønsket at give Bevillingen, faar Adgang dertil.

Efter Ædruelighedskommissionens og ogsaa efter den tidligere Regerings Forslag med Tilslutning fra det høje Folketing kunde 25 pCt. af de kommunale Vælgere forlange en Kommuneafstemning paa Landet om en Beværterbevilling. Spørgsmaalet om Kommuneafstemninger og de Krav, som maatte stilles for at tillægge disse Betydning, har været stærkt drøftet i det høje Landsting, og Meningerne har der været

ganske delte, hvad hele dette Omraade angaar. I denne Forbindelse maa jeg dog nævne, at Landstinget har ment det ønskeligt at forhøje denne Procent, som altsaa tidligere var 25, og har derfor i Lovforslaget indført den Bestemmelse, at denne sættes til 35.

Som ærede Medlemmer vil vide, findes der i § 21 en Række Bestemmelser om særlige Bevillinger og Tilladelser, og medens Ædruelighedskommissionen, den radikale Regering og Folketinget havde fastsat disse § 21-Bevillinger, maa jeg have Lov til at kalde dem, til at være 5-aarige i Lighed med de almindelige Bevillinger, har naturligvis Landstinget i Konsekvens af sin Stilling til Spørgsmaalet om de almindelige Bevillingers Varighed bestemt, at Varigheden af § 21-Bevillingerne ikke maa overstige den Varighed, som er fastsat for de almindelige Bevillinger i Vedtægterne. Saa har endvidere Landstinget indsat i § 21 en udtrykkelig Hjemmel for, at der kan meddeles Bevilling til Beværtning i Jernbanetog. Det er en ikke meget betydende Bestemmelse, men vil maaske dog for mange rejsende være en Bestemmelse, man vil tillægge Værdi. Der var jo ved Ændringsforslag, vedtaget i det høje Folketing, indsat i § 5 og § 21 visse Forudsætninger for, at en saadan Bestemmelse kunde træffes, og det er altsaa nu ved Landstingets Initiativ sket.

I § 24, 2det Stykke, var der i det høje Folketing indsat en Bestemmelse gaaende ud paa, at der udenfor Spisetiderne ikke maatte finde Udskænkning, Handel eller Fordeling af stærke Drikke Sted paa Arbejdspladser, Kaserner og lignende Steder. Landstinget har foreslaaet fjernet denne Bestemmelse, som formelt i hvert Tilfælde var uheldigt affattet. Det er jo en Bestemmelse, som saavel Folketinget som Ædruelighedskommissionen og den tidligere Regering havde foreslaaet i endnu stærkere Form, men en Bestemmelse, som, tror jeg, i Praxis maatte siges at ville faa meget ringe Betydning, og det høje Landsting har, som sagt, fjernet den fra Lovforslaget.

Det væsentligste Punkt, hvor Landstinget har foretaget en Ændring, er med Hensyn til Adkomsten til Forhandling af stærke Drikke. Ædruelighedskommissionen og den tidligere Regering havde foreslaaet, at denne Adkomst skulde gives ved Be-